

RECENSION, BARNTEATER

Mot månen med fantasin som bränsle

Hur barn och familjer påverkas av coronapandemin må vara utgångspunkten för teater Taimines pjäs Bobban, men det här är ingen dyster historia. Snarare är pjäsen en fartfylld och humoristisk hyllning till hur barn med fantasins kraft kan bearbeta nya och svårbegripliga situationer.

Bobban
Turnéteatern Taimine
I alla roller: Oskar Silén
Regi: CG Wentzel
Text: Silva Lillrank
Speltid: 30 minuter
Målgrupp: 2-6-åringar

Det kan sägas direkt: i pjäsens narrativ syftar titeln Bobban inte på coronaviruset utan på huvudpersonen Bob. Hans bästa kompis heter Robban och då de leker tillsammans och utövar sina superkrafter – som att röra sig enormt snabbt och tala alla världens språk – går duon under samlingsbenämningen Bobban och Robban.

Nu råkar det sig inte bättre än att Robban är i karantän, distansarbetet upptar pappas tid och mamma är trött. Då Bobbans födelsedagskalas dessutom är inställt på grund av de för honom märkliga begränsningarna av sammankomster i grupp uppfylls kriterierna för en "dum dag".

Fantasins kraft

– Bara jag skulle ha någon att leka med, utbrister Bobban i en av pjäsens nyckelreplikor.

För barn är fantasi och lek den naturliga medicinen mot tristess och för att bearbeta svårbegripliga händelser. Vips har Bobban sällskap i sandlådan av fantasivännerna borsten Lusen och spaden Stig. Då de leker familj kan man anta att Bobban återskapar verkliga situationer där han upplever att han blivit utan föräldrarnas uppmärksamhet.

Bobban grunnar på frågan om hur han ska kunna göra mamma glad igen. Han får en idé då han med sin röntgensyn lägger märke till Trix och Jox-butiken på månen. Det blir det upptakten till en fartfylld rymdresa.

Utomhusföreställningen Bobban är skådespelaren **Oskar Siléns** enmansshow. Med gester, minspel och röstanvändning lyckas Silén inte bara förmedla Bobbans unga ålder utan också den mångfald av känslor som han går igenom. Karaktärsbytena mellan Bobban, Lusen, Stig, mamma och pappa sker på ett ögonblick och tack vare Siléns rika repertoar av ljudeffekter blir föreställningen en festlig helhet som lockar både de yngre och äldre i publiken till skratt.

Mota skärmreflexen

Den minimalistiska rekvisitan gör inte endast att pjäsen lätt kan sättas upp nästan var som helst, den känns också som klippt och skuren för föreställningens tema och intrig.

Med gester, minspel och röstanvändning lyckas Silén inte bara förmedla Bobbans unga ålder utan också den mångfald av känslor som han går igenom. Karaktärsbytena mellan Bobban, Lusen, Stig, mamma och pappa sker på ett ögonblick och tack vare Siléns rika repertoar av ljudeffekter blir föreställningen en festlig helhet som lockar både de yngre och äldre i publiken till skratt.

Oskar Skogberg
recensent

■ Med Oskar Silén i alla roller blir pjäsen Bobban ett fartfyllt fantasiäventyr med en resa till månen som höjdpunkt. FOTO: PRESSBILD

Också manuset känns fyndigt och barn kan säkert känna igen sig i Bobbans tankevärld.

Man kan kanske också se pjäsen som en påminnelse om att (små) motgångar och att ha tråkigt inte är så farligt; de kan ge en chans till en kreativ eskapism med hjälp av fantasin.

För många barn och vuxna är det något av en reflex att sträcka sig efter telefonen eller någon annan lämplig skärm vid första tecken på tristess. Om pjäsens Bobban valt den vägen hade han och publiken blivit ett fantasiäventyr fattigare.

OSKAR SKOGBERG
oskar.skogberg@ostnyland.fi

DEBATT
debatt@ostnyland.fi

Nu marknadsförs Humleberg i hela Finland

HUMLEBERGS KOLONITRÄDGÅRD I ÖN (27.4) efterlyser chefredaktör Helen Kurri i sin ledare helt berättigat sunt förnuft i trafiken. Hon påpekar att man med planering, lagar och förordningar inte kommer långt om det sunda förnuftet saknas. Hon har så rätt!! Detsamma torde gälla även lokaljournalistik och stadsplanering.

Jag har med förvåning följt den lokala pressens rapportering kring projektet Humlebergs koloniträdgård. I ÖN i form av ett uppslag kring paret Lembergs början på sitt stugbygge. Såväl ÖN, Uusimaa som Itäväylä har villiga ställt upp på att leverera gratis reklam för ett nationellt, privat projekt som stadens invånare indirekt via skattemedel finansierar. Har pressen svalt betet utan att konsultera det sunda förnuftet?

Kan det faktiskt ha undgått pressen (stadens beslutsfattare) att föreningen bakom projektet sedan en tid via stadgeändringar inte längre är en lokal sammanslutning? Den har förvandlats till en enspråkig finsk, nationell förening med en stark intresseorganisation, Suomen siirtolapuutarhaliitto, bakom sig. Det sunda förnuftet säger mig att vi därmed kan ta farväl av värderingar som poängterades i planeringsskedet, miljövänligheten, användning av gång- och cykelvägar, hela stadens vardagsrum med mera.

Marknadsföringsområdet är nu hela Finland. Det sunda förnuftet säger mig att orsaken till detta kan vara brist på lokala intresserade. I planeringsskedet fick den bofasta befolkningen som svar på sina farhågor kring trafikarrangemanget att området i huvudsak besöks på cykel. Bilarnas mängd på den smala sandvägen uppskattades till 15 per dygn. Detta antal har redan tidvis uppnåtts när ett spadtag för en stuga är taget

och inte ett enda bygglov är beviljat. Då intresseorganisationen på nätet gjort reklam för stugtomter på stranden ("rannalla") har trafiken från storstadsregionen varit dominerande. Dylig reklam är om inte olaglig så missvisande och i högsta grad oetisk eftersom det av föreningen hyrda området inte ens gränsar till stranden vid Veckjärvi träsk.

Föreningen betalar just nu hyra endast för en liten del av det område som staden med skattemedel färdigställt för dess behov. Hör och häpna; nu gapar man redan efter mera med total nonchalance för den bofasta befolkningens rättigheter och trivsel. Detta strider inte enbart mot det sunda förnuftet utan även mot min rättsuppfattning. Innehållet i föreningens strategi är nu något helt annat än "grön", miljövänlig, lokal, social och allmännyttig som den genom hela processen skickligt framhåvt. Tala om att äta russinen ur bullen.

Paret Lembergs drömmar är lätt förståeliga. Att lyssna på det sunda förnuftet i euforiska tillstånd är trots det att rekommendera. Instruktionerna för byggandet är strikt reglerat och utedass av varierande konstruktion (i värsta fall 60) i Veckjärvi träskes absoluta närhet skriker mera *miljökatastrof* än "ekologiskt", "grönt" paradiset.

Drömmar och *feel good*-journalistik i den lokala pressen har i sig ett underhållningsvärde, men jag efterlyser av såväl föreningen POPS, lokalpressen som hos de potentiella enskilda byggarna en stor portion sunt förnuft!

GERD HÖGSTRÖM
Humbleberg

Delta i debatten genom att sända din debattartikel på upp till 4 000 nedslag per **E-POST** till **debatt@ostnyland.fi** eller per **BREV** till **Östnyland/Debatt, Pb 217, 00101 Helsingfors**. KSF Media förbehåller sig rätten att redigera, förkorta eller refusera texterna. Namn, telefonnummer och fullständig postadress måste alltid bifogas.